

בס"ד | גיליון 27 | ערש"ק פרשת וארא | כ"ז טבת התשפ"ו - 16.1.2026

בחתונה

העליון

העלון השבועי של חטיבת חשמונאים

דבר המערכת

קול המולה רבה בחשמונאים. גדוד יונתן ברמת הגולן, מאות חיילים בבא"ח, בית המדרש החשמונאי מלא וגדוש. האם יודעים אתם כמה חיילים ישנם בסך הכל בחשמונאים? למעלה מאלף ומאה! כן ירבו.

שנה אחת בלבד עברה, והילד החשמונאי הקטן הפך לעם רב ועצום. כמה ביטלו אותה, כמה אמרו: עוד נסיון שייכשל, כמה חשבו שהמאמצים יפלו לריק, אבל הפכנו לחטיבה גדולה שמביאה את 'בשורת קידוש ד' הכי גדולה' בארץ ישראל. שמאחדת את לבבות ישראל.

כשהתחלנו עם המחזור הראשון, היינו שבעים נפש בפלוגת הסדיר. וכמו שבעים נפש שהתחילו כפלוגה יהודית קטנה במצרים וגדלו להיות שישים ריבוא, כן אנחנו גדלים וגדלים, סוללים את הדרך לצבא יהודי של דוד המלך, שכולו קדושה וטהרה, כולו דביקות בתורת ד', כולו אמונה ויידישקייט.

רוחנו גדולה מאוד. עתידו של עם ישראל לפנינו. אנחנו דור העתיד של עם ישראל.

א גוטן שבת!

דבר המפקד

סמל אברהם קובן מ"כ בפלוגת המילואים

אנחנו בפתיחה של ספר הגאולה. התורה מציירת לנו את הצמיחה של מנהיגים של בני ישראל. תחילת גידולו בתיבת זפת עזה לאטום מבחוץ, וחומר נעים ומתאים מבפנים. מתייצבת אחותו מרחוק לרעה מה יעשה בו. וגם בבית פרעה יונק הוא משדי אמו. ועכשיו כשסוף סוף גדל ורואה את אחיו אין אחד שיעצור בעדו. פונה כה וכה ולא ירא מאיש מימינו ומשמאלו ובשום אופן לא טומן ראשו בחול.

אולם למחרת כאשר ניגש להושיע ולאחד בין אחים "למה?" שאל "תכה רעך!" זעק. ענה הרשע: "הלהרגני אתה אומר?" קידש את מלחמתו נגד אחיו ונגד השלום. "געוואלד!" באין יכולת להבדיל בין אוהב לאויב, כולם רוצים להשמידני ולהעבירני על דתי.

נאלץ איש מצרי לנדוד לו אל ארץ נכרי. וגם שם לא יכול לעצור עצמו מלהתעבר על ריב לא לו. חיכה עד יעבור זעם. וכששמע שתמו האנשים המבקשים נפשו שלו, ביקש מחמיו לראות באחיו "העודם חיים", האם יש בהם עוד מה להפיח בקרבם, האם יש שם בלבם עוד להבה יקודת ושורשים לא יאוכלו.

הוא משלח האם על הבנים ופוגש באחיו הנביא הגדול הראוי ממנו. עתה הוא יהיה לאלוהים ואחיו לנביאו. אהרון ידבר ומשה יעשה. בצאתם יקראו אחריהם "רודף!" אתה נותן חרב בידם להרגנו! וגם הוא נצבט בליבו על צער אחיו, אבל מעול הגלות אי אפשר לשעות אל הבשורה. ומתוך כך באה לה מכה אחר מכה להכניע לב וקומה עד שכולם יראו את ידו הגדולה. את הזרוע הנטויה לגונן ולהושיע מכל פגע ומכה.

שרק נזכה לפקוח עיניים ולראות את כל הטובות המתחדשות עלינו ולבאות. עד שיוכלו המקטרגים לראות באצבע מעשה אלהים זה!

תמונת השבוע

הורים של לוחמים בשיח עם המפקדים, בערב אבות ייחודי בחטיבה

ווארט של גדול

גַּיַט אֶהְרֹן אֶת יָדוֹ עַל מִימֵי מִצְרַיִם וַתַּעַל הַצִּפְרָדֵּעַ וַתִּכַּס אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם (שמות ח', ב'), פירש רש"י: 'ותעל הצפרדע - צפרדע אחת היתה, והיו מכים אותה והיא מתזת נחילים נחילים.'

שואל מרן הסטייפלר זצ"ל:

למה המשיכו המצריים להכות אם ראו שיוצאים עוד נחילים? ועונה: זוהי דרכו של הכעס. אדם שכועס ממשיך לריב ולהתווכח ולצעוק למרות שהוא רואה שזה לא מגיע לשום מקום. טבשותה של מידת הכעס.

שירת הלוחם

סמל ז.

אָצבע בגמרא ואָצבע בַּרְשׁ"י

צָהָרִים שָׁבַת
וְאֵנִי מוֹל הַגְּמָרָא
וְרוֹקְדוֹת הָאוֹתִיּוֹת רוֹקְדוֹת
עֶזְר כְּנַגְדֵי מִתְחַלְפוֹת
וְאֵנִי מִתְחַנֵּן שְׁנֵיהֶם תַּעֲמִדוּ
שְׁאֲבִיו שְׁאֲחִבָּר מְלָה לְמְלָה
וְאֵתָה אוֹמֵר לִי בְּפִשְׁטוֹת בְּחִיּוֹד
הִנֵּה כָּךְ
אָצֶבֶע בַּגְּמָרָא וְאָצֶבֶע בַּרְשׁ"י
שׁוֹרָה אַחֵר שׁוֹרָה.
וְהַדְּבָרִים אֵט אֵט מִתְּבַהָרִים
וְזָכַרְתְּ כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ
זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
לְמַעַן תִּזְכָּרוּ אֶת יוֹם צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
אִיךָ זֹכְרִים הַכֹּל
וְאֵתָה זָכַרְתְּ וְהִזְכַּרְתְּ לְכוֹלְנוּ אִיךָ חַיִּים
זָכַרְתְּ בְּכָפֹר סָבָא תְלַמְדִים
וְזָכַרְתְּ בְּפוֹלִיּוֹ יְלָדִים
וְזָכַרְתְּ בְּחִדְרֵי הַמֵּיּוֹן...
וְאֵנִי אִיךָ נִזְכָּר
אִיךָ נִתְחַיֵּל לְהִבְיֹן
אִיזָה אִישׁ הָיִיתָ
אִיךָ נִלְמַד קִצֵּת לְהַכִּיר אוֹתְךָ
לְלַמּוֹד אוֹתְךָ וּמִקֶּדֶךָ
עָקֵב צָדָה אֶגְדֹּל
לְאֵט לְאֵט שׁוֹרָה שׁוֹרָה
הִנֵּה כָּךְ
אָצֶבֶע בַּגְּמָרָא וְאָצֶבֶע בַּרְשׁ"י

רס"ן הרב משה קורקוס - רב החטיבה

שאלה במחנה

שאלה:

כבוד הרב רציתי לשאול שאלה. נכנסו עכשיו טירונים חדשים, מתוקים מדבש, כמה מהם אני מכיר וגם חיזקתי אותם על הצעד לפני שהם הגיעו לחטיבה, ועכשיו הם מתחילים להיכנס לסדר יום לא קל, ואני רוצה לתת לכמה מהם חיזוק, אבל אני עצמי עכשיו בסדר יום של אימונים מאוד אינטנסיביים והם רואים אותי לפעמים ברגעים של 'שחורות'. איך אני מצליח לחזק אותם גם כשאני בעצמי מתמודד עם רגעים לא קלים?

תשובה:

שלוש וברכה צדיק. א) שאלה מדהימה. אני חושב, שדווקא כשאתה משתף את הטירונים החדשים בלבטים שגם אתה חש, בעיני זוהי גדולת אמיתית. אף אחד מאיתנו לא מושלם, ועצם השיתוף שלך (דווקא) כוונתיק יחסית זה יעבוד מעולה, ותיווכח בעז"ה שזה יועיל גם לך.

ב) אנחנו רק שליחים. זה נכון שהם מסתכלים עליך ומנסים ללמוד ממך, אבל הם לא מחפשים לוחם או מפקד מושלם. בעיני הם מחפשים מישהו שיהיה איתם (באמת), ולא דווקא כמוכיח בשער.

ג) חיזוק לחבר או לכל אדם באשר הוא, לא חייב להתבטא בנאום כובש לבבות. לפעמים אפילו חיך טוב, מילה טובה, ובעיקר מחמאות, (כלשון המליצה אנשים היום משמינים מהאוזניים). כמה שיותר תחמיא ותפרגן אפילו על דברים פשוטים, זה ודאי יחזק ובפרט בתקופה מאתגרת כהכשרת לחימה.

ד) אנחנו בתקופה מאוד רגישה מבית וחוץ. השבוע נכחתי באירוע מרגש, ערב מיוחד לאבות הלוחמים, במהלכו שמעו האבות ישירות מהמח"ט ומר"מים הפלוגתיים על העשייה בחטיבה. אירוע שהיה מרגש ומעצים מאוד. לצערי בסוף האירוע (ממש) נכנסו קיצונים והשתוללו וגרמו לסיוס צורם. אירוע כזה משפיע. אנחנו צריכים להמשיך ולהתחזק ביראת שמיים ובדרך שלנו, לחזק את החיילים הקדושים כמה שאפשר ובעזרת ד' נזכה לסייעתא דשמיא מתוך אחדות אמיתית. בהצלחה!

בראש חודש חשוון תשפ"ה, במהלך משימה מבצעית בצפון רצועת עזה, נפל ונהרג.

בהלווייתו השתתף קהל רב מהישוב, מהקהילה ומהצבא. אמו ספדה לו:

"אתה חסר לנו כל כך, ריק לנו כל כך, אבל אנחנו יודעים שאתה בעולם שכולו טוב. השם נתן לנו אותך לעשרים שנה, עשרים שנה של שמחת חיים, ועכשיו המקום שלך ליד כסא הכבוד." לסיים אמרה: "שניאור, אתה כהן. רוצים לראות אותך בבית המקדש, תפגע שם מה שאתה יכול. תנוח בשלום על משכבך, ואני אשתדל להיות שמחה בשבילך". יהי זכרו ברוך.

ארצה ולהתגייס. עם שובו לישראל, עוד לפני גיוסו לצה"ל, סייע רבות לגדוד ההגנה המרחבית של יצהר ואף התנדב לשרת כסגן רבש"ץ.

כעבור חודשיים התגייס לצה"ל ושובץ לפלוגה החרדית "תומר" בגדוד רותם של חטיבת גבעתי. כבר במהלך הטירונות בלט באחריות ובבגרות, ומונה למחליף מפקד כיתה. חבריו נהגו לכנותו "קצין" בשל נטייתו לקחת אחריות ולחתור למצוינות.

חברו סיפר: "כחב"דניק, הקפיד שניאור על ציציית מצמר, ואף במסעות ארוכים לבש אותה, כשהוא נושא את הציוד כמו כולם ולעיתים אף יותר. במהלך הטירונות השתתף בכתבה ששודרה בחדשות 12. כשנשאלו החיילים האם הם נקראים חרדים, השיב: "כן, חרדים, לא חרדים - אני חב"דניק. אני כאן בשליחות של הרבי."

במהלך שירותו בדיר אל-בלאח, בעוד חבריו נחו לאחר פעילות מבצעית, שניאור קם, הכשיר את המטבח והכין אוכל חם וכשר לכלל החיילים. כמו שאמר לחברו: "לא מדברים, עושים".

שניאור שאף להתקדם לפיקוד והגיש מועמדות לתפקיד מפקד כיתה בחטיבת חשמונאים, אך לא הספיק לצאת לקורס.

רב"ט יואל אל נתן

פנים שמספרות סיפור

סמל שניאור זלמן כהן ז"ל: דמות של אמונה, שליחות ומצוינות.

שניאור זלמן נולד וגדל ביישוב יצהר. את לימודיו החל בתלמוד תורה "בן פורת יוסף" שבישוב, והמשיך בישיבת חב"ד בנוף הגליל. בחודש תשרי תשפ"ד יצא לשליחות בבית חב"ד טולוס שבמקסיקו. חבריו מספרים כי ברגישותו, במאור פניו ובפשטות שבה פעל, הצליח לגעת בלבבות רבים.

בשבעה באוקטובר, עם פרוץ המלחמה, שהה שניאור בבית הרבי בניוירוק. כששמע על המתרחש בארץ, החליט לשוב

שפה צה"לית

הצצה
לפרשת
השקט

הרב יהודה פוברסקי - רע"ן הנחיה ומדיניות

הגבורה של דורנו

בפרשת וארא הקב"ה אומר למשה דבר מפתיע: "וארא אל אברהם, אל יצחק ואל יעקב... ושמי ה' לא נודעתי להם".

האבות חיו באמונה עמוקה, בלי לראות ניסים גלויים, בלי יציאת מצרים, בלי קריעת ים סוף. הם האמינו והמשיכו ללכת.

רק עכשיו, בדורו של משה, מתחילה הנהגה אחרת: הנהגה של פעולה, של התמודדות, של עמידה מול מציאות קשה וקשיחה.

אבל לפני כל מכה ולפני כל נס, התורה עוצרת ומספרת לנו על הייחוס, על המשפחה, על השורש. לומר: מי שאין לו שורש לא מחזיק מעמד בשליחות.

זה מסר חד וברור אלינו, לוחמי חשמונאים. אתם לא חיילים שמצאו את עצמם במקרה עם כיפה ונשק. אתם המשך ישיר של בית מדרש, של מסורת, של דרך.

הכוח שלכם לא מתחיל בבסיס הוא מתחיל בבית, בישיבה, בעמל השקט של שנים.

השבוע, בימי הישיבה בבא"ח שזכיתי בס"ד להיות בהם, הרגשתי את זה בצורה חיה מאוד. את השקט שבפנים, את העומק שלא צריך להוכיח את עצמו, את הידיעה הברורה מי אנחנו ולמה אנחנו כאן.

וכשחוזרים משם לשגרה הצבאית חוזרים אחרים. לא פחות חיילים, אלא יותר בני תורה.

פרשת וארא מלמדת שהגאולה לא באה ממי שמרים קול אלא ממי שמחזיק קו. ממי שממשיך להיות נאמן גם כשקשה, גם כשלא מבינים אותו, גם כשזה לא פשוט.

זוהי הגבורה של דורנו: לא לוותר על הזהות, ולא לברוח מהאחריות. להיות בני תורה ולוחמים. בשקט. בעקביות. באמונה.

יהי רצון שנזכה לראות בעמל שלנו, גם בבית המדרש וגם בשירות חלק מבניין גדול של עם ישראל.

ערד

שם עצם - זָכָר

הערד הוא רובה קרבין ישראלי, שתוכנן ומיוצר על-ידי תעשיות נשק לישראל (IWI). הרובה נמצא בשירות הימ"מ ויחידות מיוחדות בצה"ל, וכן בשימוש כוחות צבאיים במדינות נוספות. בעקבות מלחמת חרבות ברזל, משרד הביטחון חילק רובי ערד גם לכיתות כוננות ביישובים סמוכי גדר. בהמשך, הרובה צפוי להיכנס לשימוש גם בגדודי הגמ"ר (הגנה מרחבית).

הישיבישער המילון של הישיבישער החשמונאי

קשטח

רס"ר במיל' מנחם גולדברג (אנ"צ)

»»» בצה"ל שואלים "אם הקנה נקי", בחשמונאים שואלים "לפי איזו שיטה?"

הבריסקער (חפצא וגבא):

נכנס ל-"הקירה" יסודית - האם הלכוך הוא פסול בחפצא - הנשק לא תקין. או פגם בגבא - החייל לא ממושמע. בשורה התחתונה: עד שהרס"פ מגדיר מהו "שיעור פיח", המסדר עובר את זמן קריאת שמע.

הברטלער (קפשיטע):

מנקה בנחת ומתרחק מ"מוחין דקטנות". כשהרס"פ צועק, הוא מזהה שם "דינים" ומעדיף להתעלם ולהיות בשמחה תמיד. בשורה התחתונה: אין ייאוש בקנה כלל, גם אם הוא שחור משחור.

החב"דניק (כירור ניצול):

לא רואה פיח, רואה "שליחות". מבחינתו הקנה הוא חומריות העולם שדורש זיכוך והחוסר הוא כלי לביורר הניצוצות. בשורה התחתונה: הנשק לא נקי? זה חלק מהשליחות.

החולזיר (נערוויס):

החייל היחיד שהקנה שלו מבריק, אבל הוא היחיד שלא רגוע. חושש שמא יש "פיח נסתר" לפי שיטת הריטב"א. בשורה התחתונה: הרס"פ מרוצה, אבל החייל בטוח שהוא ב"בדיעבד".

שטייגטן במחנה

הרב פנחס יוסף אקרב, סגן רב הבא"ח

"הכולל" של שדה תימן - אי של שפיות

לקראת תום השנה הראשונה למלחמת התקומה, התקבלה החלטה בחלונות הגבוהים לפתוח במבצע סודי ורגיש במיוחד במתחם שדה תימן, תחת שם הקוד: "חותם הברזל". המבצע כינס אליו מומחים בכירים מכל זרועות הביטחון, בהם אנשי רפואה, זיהוי פלילי וזיהוי חללים, ולצידם - אנחנו, אנשי זיהוי מטעם הרבנות הצבאית.

המשימה: פתיחה ודיגום של עשרות מכולות בהן הוקפאו גופות מחבלים, כדי לאתר עקבותיו של נעדר שאז לא היה ידוע מה עלה בגורלו, וכן חלקי גופות יהודים "שנבלעו" חלילה בין פגרי המחבלים בתוך הבלבול הנורא ששרר בתחילת המלחמה. לא נרחיב כאן בתיאורים קשים. מדובר היה בעבודה שדורשת כוחות נפש עצומים, מלאת כאב, מורכבות וקושי בל יתואר. ובתוך כל התוהו הזה - בחרנו להציב פינה של אור.

שני שולחנות פשוטים, כמה כסאות מתקפלים, ספרי קודש: תורה, משנה, גמרא, מוסר והלכה. לצידם, קפה, מיני מזונות ושאר תופינים. כך קם "הכולל של שדה תימן". לא כינוי רשמי, אך שם שכולם - גם מי שאינם שומרי תורה ומצוות - השתמשו בו באהבה וברגשי הערכה. בכל הפוגה מהמלאכה, התאספנו יחד - חיילים, קצינים, רופאים, חוקרים, רבנים - ומסרתי דבר תורה קצר. לעיתים מהדף היומי, לעיתים שאלה הלכתית על טומאת מת, ולעיתים רעיון מוסרי מעורר ממחשבת ישראל. הכל בנחת, בנעימות ובמאור פנים.

ובסוף המבצע, כאשר צוותי הזיהוי שהו בימי עיבוד במלון בצפון - סיפרו כולם: "מה שהחזיק אותנו שפויים - היה "הכולל" הזה. זו הייתה פיסת שפיות בתוך ים של טרגדיה".

3 לחוק
קצ"ק

תפילה לרפוניסטים
שבינו:

"אל מלא (מעלה) רחפנים"

סמל י.ש.

חדשות צה"ל

רב"ט יואל אל נתן

במהלך פעילות מבצעית בעיר שכם, מחבל ירה לעבר הכוח, ולוחם נפצע באורח בינוני ופונה לבית החולים. המחבל, המשווך לארגון הטרור חמאס, נמלט ונתפס לאחר יממה על ידי כוח מגדוד 50 של חטיבת הנח"ל, והועבר להמשך חקירה בשב"כ.

מחבלי חמאס ניסו לשגר טיל לעבר ישראל, אך השיגור נכשל והטיל נפל בשטח רצועת עזה. בתגובה, תקף חיל האוויר תשתיות של הארגון וחוסלו מספר מחבלים, בהם ראש מערך הנ"ט של חטיבת חאן יונס.

במקביל, במהלך פעילות להשמדת תשתיות טרור, איתרו כוחות החטיבה הצפונית משגר רקטות טעון ומוכן לשיגור.

המשגר שנמצא | צילום: דובר צה"ל

כוחות מחטיבה 188 הפועלים בדרום רצועת עזה זיהו מספר מחבלים חמושים, בהכוונת הכוח, חיל האוויר תקף וחיסל אותם.

בהמשך להפרת ההסכמים מצד חיזבאללה, תקף חיל האוויר מטרות רבות של הארגון בלבנון.

חדשות החטיבה

מנחם גולדברג

"דור לדור יביע אומר": ערב אבות בחטיבה

בהמשך ליום הישיבה שהתקיים ללוחמים בבא"ח, נערך ביום ראשון גם אירוע ייחודי לאבות לוחמי חטיבת חשמונאים, שעסק באתגרים, בכלים ובהזדמנויות החינוכיות הניצבות בפני משפחות הלוחמים. במהלך הערב שמעו האבות הרצאה של הרב יהושע לוי על כלים מעשיים להצלחה בחינוך, נחשפו לליווי הרוחני שמעניקים רבני החטיבה והר"מים הפלוגתיים ללוחמי החטיבה, וכן קיבלו סקירה ממפקדי החטיבה על האתגרים וההזדמנויות במסגרת הצבאית הייחודית של חשמונאים. האירוע הותיר רושם עז על המשתתפים ומהווה נדבך נוסף במאמצי החטיבה לחזק את הקשר עם משפחות הלוחמים, מתוך תפיסה שחוסן חינוכי ומשפחתי הוא חלק בלתי נפרד מהכשרת הלוחם.

קול התורה בבא"ח חשמונאים: 'יום ישיבה' לחניכי קורס מ"כים וטירוני פלוגה א'

ביום ראשון, כ"ב בטבת - התקיים בבא"ח יום ישיבה מרוכז, שנערך במקביל עבור פלוגה א' ועבור קורס מ"כים. היום הוקדש ללימוד תורה ולשיחות חיוק, ושימש אתנחתא רוחנית-תורנית בתוך שגרת ההכשרה הצבאית האינטנסיבית.

במסגרת יום הישיבה בקורס מ"כים נשמעו שיעורים מפי הרב אברהם יעקובוביץ', רב הבא"ח הרב אליעזר הלפרין וראש ענף הנחייה ומדיניות הרב יהודה פוברסקי, אשר גם סיים את מסכת זבחים במהלך השיעור. לאחר השיחות התקיים לימוד משותף בחברותות, בו השתתפו כלל חניכי הקורס.

במסגרת יום הישיבה לפלוגה א' נמסרו שיעורים מפי רב הבא"ח הרב אליעזר הלפרין, הרב אברהם יעקובוביץ', רב החטיבה הרב משה קורקוס, הרב חיים לידר והרב אדיר אלמו שנינו.

היום נחתם בתחושת סיפוק ובהתעלות, כשהוא משקף את חזונה הייחודי של חטיבת חשמונאים - שילוב בלתי מתפשר בין רמה מקצועית ומבצעית גבוהה ביותר לערכי עולם התורה ועבודת ה'.

חשמונאים על הגל

מציאת מקווה הטהרה הזה מרגשת במיוחד, כיוון שהוא נמצא בשלמותו והוא השני שנחשף עד כה בחפירות הרחוב המדורג, לצד תעלת הניקוז, שבבנין דוד, אומרים החוקרים. "קרבתו לבית המקדש ממחישה את החשיבות הרבה שתושבי ירושלים באותה התקופה ייחסו לדיני טומאה וטהרה, כמו שמתואר בכתובים - "פרצה טהרה בישראל".

מקווה טהרה מטויח המתוארך לתקופת בית שני נחשף לאחרונה בחפירות "דרך עולי הרגל", לצד תעלת הניקוז העתיקה בעיר דוד, כ-60 מטרים מדרום להר הבית. לפי ההערכה, המקווה נחצב בסלע לפני כ-2,000 שנה, בימי שלהי בית המקדש השני.

מקווה זה נבנה אם כן בימיה האחרונים של תקופת הממלכה החשמונאית, בתקופת שלומציון המלכה.

המתקן הקדום נחשף כאשר הוא חתום בשכבת החורבן של תקופת הבית השני - שכבה המתוארכת לשנת 70 לפני הספירה למניינם. חוקרי רשות העתיקות משערים, ש"מקווה הטהרה שימש את היהודים שחיו במרחב ואת עולי הרגל הרבים שפקדו את האזור ואת המקדש".

מקווה הטהרה מספק הצצה נדירה לחיי היום-יום של תושבי ירושלים ערב חורבן בית המקדש השני. עומקו כ-2 מטרים והוא כלל חמש מדרגות. הוא התגלה מתחת לשרידי בית, יחד עם עדויות לרצפות ולמפולות שקרסו לתוכו בזמן החורבן. ברשות העתיקות אמרו כי בתוך שכבה זו, המכילה אפר שרוף שהוא עדות לחורבן, התגלו כלי חרס רבים, וכלי אבן האופייניים לאוכלוסייה היהודית שהתגוררה בעיר ערב חורבן בית המקדש השני.

אור
אורח

הרב דב פוברסקי שליט"א

הרוב קובע! באמת?

בואו ונבחן את הכלל שהרוב קובע, האם תמיד הוא קובע, האם זהו כלל חוצה מושגים ומקרים, או שהתורה גם מורה לנו מתי יש להתייחס לרוב כבעל משקל ולקבל את דעתו - כתורה למשה מסיני.

כאשר לעיתים אין לרוב משקל יותר מאשר 50% למרות שבפועל הוא 90% מול 10% שבמיעוט. כאשר לעיתים ובמקרים מפתיעים אין לרוב כל משקל.

למשל: בשר שנמצא ברחוב בו 10 חנויות המוכרת בשר, 9 מהם כשרות ו- 1 טריפה, הולכים אחר הרוב - והבשר שנמצא כשר. אותו מקרה, רק שהפעם הבשר לא נמצא, אלא נלקח מאחת החנויות שכמו במקרה הקודם, 9 כשרות ו- 1 טריפה, רק שאיננו יודע מאיזה מהחנויות לקח הוא את הבשר - הבשר שנלקח טרף, כי דנים אותו בדיון של 'כל הקבוע כמחצה על מחצה דמי', למרות שרוב החנויות כשרות - כי הכלל של 'כל קבוע' - גובר על הכלל של 'רוב'. פירוש הדברים ש- 50% שהבשר טרף וממילא דינו כטרף. זאת כאמור חרף העובדה שמבחינת הסתברותית - אין כל הבדל בין המקרים.

מקרה נוסף: שחט 3 עופות - אחת מהן התנבלה לו בשחיטה, והתערבו העופות לאחר מכן - הנבלה בטלה ברוב - זאת למרות שאם 3 אנשים יאכלו כל אחד עוף אחד - הרי וודאי שאחד מהם יאכל נבלה. אמנם חז"ל תיקנו שאדם אחד לא יאכל את כולם - אך זו רק תקנה שלא ניכנס עליה עכשיו. בעיקרון - כולם כשרים, משמעות ההגדרה בטל ברוב - שאין כאן נבלה. אותה תורה שאסרה את הנבלה, היא עצמה התירה אותה כשהיא בטלה ברוב.

אחי יוסף דנו אותו כפי שדנו אותו, והסיפור ידוע - קראנו אותו בשבועות האחרונים בפרשת השבוע. הם היו הרוב - הוא היה 1 מול 10, בכל אופן הוא צדק והם טעו.

ישנם מקרים רבים שאנו מצויים בקהילה שהרוב חושב שאין לקיים תורה ומצוות - האם הרוב קובע?

ישנם גם מקרים שאני חוזר לשכונת מגוריי, והרוב לא מסכים עם שירותי בחטיבה בכלל ובצה"ל בפרט - האם הרוב זהו שקובע? ולמה לא - הרי 'תלמוד תורה כנגד כולם' הכוונה כנגד גמילות חסדים וכל שאר מצוות התורה?

כן, בטח תלמוד תורה כנגד כולם - כשהתלמוד תורה הוא ברמה של תלמידי חכמים שהוגים בתורה יומם ולילה. לא כל אחד יש לו את היכולות והכישורים לכך. זו לא בושה, כל אחד עם הכלים שחנן אותו בורא עולם - אותם הוא חייב למצות עד תום, לא כישורים או יכולות שאין לו.

ואלו שמתכסים תחת כנפי הלומדים - ואינם ממצים את יכולותיהם, והישיבה שלהם היא רק כדי להיחשב ככאלה ולהיראות ת"ח - הם גם רודפים את עולם התורה (כפי שכתב הרב שך צ"ל) ובעיקר אינם ממלאים את יעודם בעולם. אוהב אתכם ומחזק את ידיכם אנשים / חיילים נפלאים ואהובים.

חיונו של אורח

סמל אלי יעקב וייס

תנו בראש!

בשם המילואימניקים של החטיבה רציתי לומר ברוכים הבאים לחברי מחזור הגיוס החדש, כולנו שמחים בהצטרפותכם ומעריכים את הצעד המשמעותי שעשיתם.

את רובכם פגשתי ביום הראשון בבא"ח וממה ששמעתי, לא לכולם המהלך הזה 'עבר חלק' מבית ומחוץ. ביום שישי ראיתי בבית וגן חייל חרדי עם ריח של בקו"ם. מפה לשם הוא מספר לי שהתגייס השבוע ושהמשפחה שלו ממש לא בעד זה שהתגייס. תוך כדי שהוא ממלא קרטון ברוגאל'ך, הוא מוסיף ואומר שהוא מקווה שהמשפחה שלו תראה שאחרי שהתגייס הוא יותר מכבד הורים, יותר מאיר פנים, יותר מתחשב.

גם אתם עכשיו פותחים דף חדש. הגעתם למקום חדש עם אנשים חדשים והשתלבתם לתוך צורת חיים שונה ולו"ז כזה שלא חלמתם עליו. וכאן אתה לומד להכיר את עצמך מחדש.

אתה לומד להכיר את החזקות והמידות הטובות שבך, את רמת הסבלנות, הרצינות וה'נעילות' שלך והכי חשוב את ההתחשבות והדחיפה שלך את החברים קדימה. עכשיו, כשהנעליים עדיין מבריקות וכואבות לך הרגליים - זוהי הזדמנות מדהימה לשכוח מהסטיגמות ומהמשפטים המחלישים בהם השתמשת עד עכשיו, ולהיות ה'אתה' היותר אמיתי שלך.

להיות החבר הגבר שבאמת מתעניין במה שעובר על מי שלידו, להיות החייל התותח שמזכיר זמנים ונותן יד ועצה טובה, להיות החייל האלוף שמפזר פירגונים בזמנים הקשים, להיות החייל שמרים את האוירה למקום שכיף להיות איתו. אם כל אחד מאיתנו יהיה כזה, לא רק נהיה מקצוענים כלפי חוץ, נהיה לוחמי חוד גם מבפנים. תנו בראש!

החשמונאים בתמונות טבת התשפ"ו

החיים בחטיבה

« רב"ט יהודה אברהם כהן
מאמן כושר פלוגתי

“אני אעשה עם הכוחות שלי משהו מועיל לעם ישראל”

שמי יהודה אברהם כהן, בן 23, נשוי לאשה יקרה ברוך ד'. זכיתי להתחונן השנה במהלך השירות. למדתי בישיבת נהורא ובישיבת טלזסטון.

מה תפקידך כיום?
מאמן כושר של פלוגה בחטיבה.

מתי נפלה ההחלטה להגיע לחטיבה?

האמת זה סיפור מטרור. אני מגיל ילדות עושה כושר. לפני שהתגייסתי התכוננתי לתחרות גדולה שיש במדינה לפיתוח גוף שנקרא מר ישראל, מי שהכי שרירי חזק וחטוב מקבל דירוג. בגלל השביעי לאוקטובר התחרות התבטלה. התבאסתי מאוד. חצי שנה התכוננתי, אכלתי כמו ציפור, התאמנתי הכי קשה, והשקעתי עשרות אלפי שקלים. אז חיכיתי עוד שנה שלמה והתכוננתי שוב. זכיתי במקום ראשון, בקטגוריה שלי. הציעו לי בגלל ההצלחה להיות בקמפיינים פרסומיים וכאלה אבל זה לא התאים לי. התוכנית היתה להתחרות בח"ל. המאמן דחף אותי לזה. הלכתי אז לאיזה מאמן גדול שיאמן אותי לרמות גבוהות. הוא היה בשבילי דמות להערצה. היה לו את כל מה שהוא רק רצה בחיים. רציתי להיות כמוהו. ואז פתאום אחרי שבועיים הוא התאבד. זה היה בשביל טלטלה עצומה. זה הפך לי את הראש. אם אדם שהשיג את כל מה שרציתי התאבד, כל זה לא היה שווה לו, אז לאן אני הולך? התחבב הזה לא יכול להיות מרכז החיים שלי. הגוף לא יכול המרכז. שבוע אחרי זה אמרתי לאמא שלי אני רוצה להתגייס. אני אעשה עם הכוחות שלי משהו שמועיל לעם ישראל. ובחרתי להגיע לחטיבת חשמונאים.

התחלת בלוחמה קרבית, נכון?

נכון, ועכשיו אני גם חוזר ללוחמה. נכנסתי עם המחזור הראשון של הסדיר בחשמונאים במסלול של לוחם קרבי, אבל ירדתי מלוחמה כי היה לי אפנדציט. זה משהו שיכול לקרות לכל אחד. עברתי ניתוח, והפסדתי בגלל זה חודשיים בטירונות. עכשיו התחזקתי פיזית ברוך ד', ואני חוזר להשלים את החודשיים שהפסדתי ולחזור ללוחמה. בינתיים אני מאמן את הטירונים בכושר. כבר חצי שנה.

מה כולל התפקיד של מאמן כושר?

בגדול התפקיד הוא לקחת כל חייל מהפלוגה שלו, ולהעביר אותו בבחנים של כש"ג (כשירות גופנית), שזה ריצה של 3 קילומטר בפחות

יש לך סיפור מרגש מכל התקופה?
יש פה פלוגה שסיימה לפני חודש את הטירונות, והיו 3 4 שלא הצליחו לעבור את הבחנים. אז הם הגיעו עכשיו מהגדוד בשביל לנסות שוב, והגיעו איתם כמה מהחברים שלהם בגדוד לרוץ איתם יחד, בשביל לעזור להם ולעודד אותם. תוך זמן קצר כולם עברו את הבחנים ועלו לגדוד. בסוף, מי שמגיע להכשרה והוא יעבוד כמו שצריך, בשמונה חדשים אין סיבה בעולם שהוא לא יצליח לעבור את כל הבחנים. מי שלא מצליח, זה או כי הוא נפצע באמצע, או כי הוא ממש חריג.

תן שלושה טיפים לטירונים החדשים.
קודם כל תזונה. תזונה תזונה תזונה. בסוף, הגוף שלנו עשוי ממה שאנחנו אוכלים. מה שאנחנו אוכל נהיה אתה. מי שאוכל גרוע, ייראה גרוע וירגיש גרוע. מי שאוכל טוב ייראה טוב וירגיש טוב. להעיף שתייה מתוקה, להעיף ממתקים וחטיפים, או להמעיט בזה כמה שאפשר. לאכול הרבה חלבונים ולשתות הרבה מים. טיפ שני, לא לטרוף את העולם בבת אחת. יש לך הרבה מוטיבציה ואתה רוצה לעשות 17 אימונים בשבוע, אבל בסוף אפשר להיפצע ואתה מפסיד את הכל. תתחיל עם 2 אימונים בשבוע ותהיה עקבי. תבנה את זה נכון. טיפ שלישי, לרשום ביומן את ההתקדמות. התקדמתי, נכשלותי, התרוממתי שוב. תיעוד והכנה מראש. זה עוזר מאוד.

לאן חשמונאים הולכת לדעתך בעתיד?
זה יפה לראות שכל מחזור מגיעים יותר אנשים. אבל לדעתי רק אחרי שהמחזור הראשונים יסיימו את כל תקופת השירות והציבור יראה שהם לא נחלשו מבחינה רוחנית, אז הציבור החרדי ישתכנע ויהיה רגוע. בתנאים צריך סבלנות. אני בתור אבא הייתי רוצה לשלוח את הילד שלי למקום שהוא הכי בטוח מבחינה רוחנית. אנחנו בדרך לשם אבל צריך סבלנות.

משפט שאתה רוצה לומר לחיילים?
מאוד חשוב להבין ולזכור מה המטרה שלך, למה הגעת לפה. יש רגעים קשים בהכשרה, ויהיו רגעים כואבים, בטוח שיהיו. צריך להבין שהמטרה היא להגן על הארץ שאנחנו חיים בה ולשמור על עם ישראל. בחרת לבוא לפה, תסיים את מה שהתחלת!

מ-14 דקות, בחנים של כח שזה מקבילים מתח וטראפ בר, ולמעשה להפוך אותו ללוחם, לאדם חזק מנטלית ופיזית. וכמובן זה להיות אחראי על חדר הכושר ולתפעל אותו כמו שצריך. אנחנו צריכים לשבת על מפקדי הפלוגות כדי שהחיילים לא יפספסו אימוני כושר בגלל ל"זים צפופים, ושהם יתאמנו כמה פעמים בשבוע.

מהו קטע מאתגר למשל בתפקיד?

בבחנים כשיש הרבה חיילים מתאמנים ואני לבד, אני מפחד להתבלבל בתוצאות. אנשים משקיעים וקורעים את עצמם, ואתה צריך לרשום במדויק אחרי הריצות על פי השניות מי הגיע לפני ומי הגיע אחרי. זה מסובך לעמוד על זה. אתה צריך ריכוז וחבר'ה שיעזרו לך. בבחון האחרון שעשיתי הייתה איזו פשלה ואנשים היו צריכים לרוץ עוד פעם וזו לא הייתה אשמתי.

עד כמה אתה פוגש את הפער של חיילים חרדים שמגיעים על פי רוב בלי כושר מהבית?

זה נכון שהם מגיעים מתרבות שיש בה פחות כושר והשקעה בחיזוק הגוף. אבל רוב האנשים מגיעים פה כי הם רוצים ולא כי הכריחו אותם, ולכן הם מגיעים עם מוסר עבודה, להפיץ ולתת בראש כמו שצריך. יש פה חבר'ה שלא עשו מתח כלל, בקושי הצליחו עם הגומי, ועכשיו הם עושים שמונה או עשר, כי הם בחרו להשקיע והם מסיימים את זה כמו גיבורים. הפער הוא רק בהתחלה.

מה אתה הכי אוהב בתפקיד?

לראות את ההתקדמות של החיילים בפלוגה שלי. אני רואה את כל התהליך, איך הם הופכים להיות גיבורים של עם ישראל והם מתחילים מאפס. זה מרגש. כי אתה מבין שהיית שליח לעזור להם. זה מאוד מספק.

חייל מגיע לרופא בבסיס:

“אני מרגיש ממש רע הרופא” הרופא שואל אותך: “איפה אתה מרגיש רע?”, עונה החייל: “בעיקר פה בבסיס”

מה עושים חיילים שמצאו עקרב באוהל שלהם?

בגלוי: הורגים את העקרב
בחיל המודיעין: מדווחים למפקד על העקרב
בחיל האוויר: מתקשרים לקבלה ושואלים אותם למה יש אוהל בחדר.

3 חזק
ק33

סמל: ש.

מסע בזמן

רס"ן יצחק ברקאי

הארבל: כך היא גאולתם של ישראל

לוחמי מגמת "דוד" חתמו בשבוע שעבר את שלב הטירונות על מצוק הארבל. בהר הזה, המדוקף מעל הכנרת ובקעת גינוסר נפגשים פסוקי הנביאים, דברי חז"ל ותיאורי ההיסטוריונים עם מחשבת הבורא הטמונה בעומק הטבע.

הארבל הוא בראש ובראשונה מבצר טבעי. המצוק, הצונח בתלילות של כמעט 400 מטר אל הבקעה, שימש לאורך הדורות נקודת שליטה חשובה בגליל. חשיבותו והטראומות שהתרחשו בין סלעיו מהדהדות כבר בדברי הנביא הושע, המזהה את "בית ארבל" כירת חורבן אכזרית המיוחסת למסעות הכיבוש של שלמנאסר החמישי מלך אשור במאה ה-8 לפנה"ס.

הנביא מלמד כי הפורענות והחורבן אינם מתחילים בשדה הקרב אלא ב"חלק לָבָם" – בלב שאינו שלם, בפיצול פנימי ובהפירדות מהקב"ה. להזכיר לנו שהעוגן האמיתי הוא לב שלם ומיקוד פנימי המחברים לריבונות של עולם.

מאות שנים לאחר מכן, בשנת 38 לפנה"ס, ניהל הורדוס מערכה אכזרית נגד מורדים יהודים נאמני החשמונאים שהפכו את המערות החצובות במצוק למעוז מבוצר. יוסף בן מתתיהו מתאר כיצד שולשלו חיילים בתיבות מהפסגה, ובעזרת חבלים וזוים משכו את המורדים מתוך המערות והשליכו אותם אל התהום. שיאו הטרגי של הקרב נרשם בסיפורו של אב שהרג את כל משפחתו והתאבד בקפיצה מהצוק כדי למנוע את נפילתם בשבי.

על רקע זה מקבלים עומק מיוחד דבריו של ניתאי הארבל, מגדולי התנאים: "הרחק משכן רע, ואל תתחבר לרשע, ואל תתייאש מן הפורענות" (אבות א). יש בדברים אלו אזהרה כפולה: מחד גיסא, קריאה להתרחק מסביבה ומחייבורים העלולים להשחית את הדרך, ולהיזהר מבריתות כוח שאין בהן אמת וקדושה; ומאידך גיסא, הדרכה פנימית עמוקה – שגם כאשר הפורענות באה, אין לתת לה לייאש ואין לאבד את האחיזה בדרך. בה בעת, אין להתעלם מן הפורענות או לדחות את משמעותה. הפורענות, כמו הגאולה, נבנית קמעה קמעה, והאדם והאומה נבנים ביכולתם להישאר ממוקדים, אחראים ונאמנים לייעודם דווקא בתוכה.

ולצד האזהרה, הארבל הוא גם מקום של תקווה. בבקעה שלמרגלות ההר מתאר התלמוד הירושלמי: "רבי חייא רבה ורבי שמעון בן חלפתא הוו מהלכין בהדא בקעת ארבל בקריצתה וראו איילת השחר שבקע אורה. אמר רבי חייא לרבי שמעון: כך היא גאולתן של ישראל בתחילה קמעה קמעה, כל מה שהיא הולכת היא רבה והולכת". דווקא מן הבקעה החשוכה, רגע לפני בקיעת האור מן המצוקים, נלמד שגאולת ישראל אינה באה בחיפזון אלא בהדרגה. ההדרגתיות איננה עיכוב אלא דרך: היכולת לזהות את תחילת

האור גם כשהעמק עוד בצל, ולדעת שמרגע שהאור החל לבקוע, התפשטותו ודאית. וכך, הצעידה במעלה הארבל, המבט אל הבקעה והעמידה מול המצוקים בזריחה מאפשרים לנו ללמוד את דברי חז"ל לא כשיעור מופשט, אלא כמציאות חיה – זוהי תורת ארץ ישראל, תורה הנקנית ברגליים, בהתבוננות ובנוכחות.

סגירת מעגל של דורות כאן בארבל, באותה הנקודה שבה הובסו אבותינו החשמונאים בידי הורדוס נציג הממלכה הרומית, לוחמי מגמת דוד של חטיבת החשמונאים זכו לסיים את שלב הטירונות ולהמשיך לממש את הייעוד הפנימי של עמינו "לתקן עולם במלכות שד-י". אשרינו שזכינו.

מקורות: הושע פרק י', ירושלמי ברכות פרק א', יוסף בן מתתיהו "קדמוניות היהודים" יד', משנה אבות פרק א'.

רגע מרגש שחווית בחטיבה?
קיבלתי מצטיין המטבח מהמג"ד. זכיתי. זה היה מרגש. אני משתדל להראות נכונות, ועושה את התפקיד שלי באהבה. טוב לי עם התפקיד.

מה אתה חושב על עתיד החטיבה?
אני חושב שזה יצליח מאוד. צריך פשוט להסביר לעולם בחוץ מה שקורה פה בפנים. כי מה שקורה פה יכול לדעתי לסחוף את הציבור החרדי. הם פשוט לא מודעים למה שקורה פה באמת. יש לחטיבה פוטנציאל גדול.

מסר שאתה רוצה להעביר לחברים שלך במטבח?

אנחנו עושים עבודת קודש. אולי לא כולם מרגישים את זה. יש פה חברה שנופלים ל'שחורה', קשה להם. אבל צריך לזכור את חשיבות התפקיד, לזכור את המטרה. אנחנו פה להאכיל ולשמח את לבבות כל החיילים בבאי"ח, וזה מה שנותן להם את הכוח להילחם בשביל עם ישראל.

התחביבים שלי: לבשל, לנהל, לשמוע מחזיקה נשמתיית כמו אביתר בנאי וכאלה.

הרגע בו הבנת שאתה מתגייס לחטיבה?
הייתי בחיל שריון כלוחם, ירדתי מלחימה, שלחו אותי למקום אחר אבל התנאים מבחינת דת לא היו טובים. רצייתי מקום עם יראת שמים. אז הגעתי לפה.

מה התפקיד שלך פה?
אחראי תורנים ותפעול המטבח. משש בבוקר עד עשר בלילה במטבח. מתמקצע פה ברוך ד', מכוון להיות קצין לוגיסטיקה.

איך זה להיות בחטיבת חשמונאים?
אני פה חצי שנה. פשוט וואו. עולם אחר. מרגיש שזוהי "ישיבה" על מדים.

אתה מתחזק פה בחטיבה?
חד משמעית. מתחיל ב'ווארטים' קטנים שתורנים משתפים זה עם זה, שלוש תפילות עם מניינים בזמניות ממש כמו שטיבלאך, 'מה קורה אחי בוא תשלים מניין למנחה אתה עשירי'. ויש לנו חיזוקים והלכות מהרב הלפרין והרב עוז גדידיאן, אורה יהודית ממש.

יוסף חיים אסולין
21 בן

חייל אס
המפה

רב"ט מענדל ראטה

חייל חסידי בוער

זהו סיפור שהתפרסם לאורך תקופה היסטורית ארוכה. סיפור יהודי ענק של גבורה, לחימה, צבא יהודי, וניצחון אדיר שמונצח עד היום בחג החנוכה, חג שכל העולם מכיר, חג שאפילו נחגג כל שנה בבית הלבן, המעצמה הגדולה של העולם כולו.

למה נכרתה בית חשמונאי? הרמב"ן כותב על כך בפרשת ויחי. "זה היה עונש החשמונאים, שמלכו בבית שני, כי היו חסידי עליון, ואלמלא הם נשתכחו התורה והמצוות מישאל, ואף על פי כן נענשו עונש גדול, כי ארבעת בני חשמונאי הזקן החסידים המולכים זה אחר זה, עם כל גבורתם והצלחתם, נפלו ביד אויביהם בחרב. כל זרע מתתיה חשמונאי הצדיק לא עברו אלא בעבור זה שמלכו ולא היו מזרע יהודה ומבית דוד, והסירו השבט והמחוקק לגמרי, והיה עונשם מדה כנגד מדה, שהמשיל הקדוש ברוך הוא עליהם את עבדיהם והם הכריתום".

בשתי מילים: החטא שלהם היה שלקחו לעצמם מלוכה, במקום להתעסק רק בלחימה ונתינת השראה לעם ישראל. לקחו משהו שלא היה שייך להם.

האם יכול שאנחנו מתקנים כיום את החטא החשמונאי הקדמון? האם בכך שאנחנו מתעסקים בלחימה למען בני ישראל, ומצד שני מתפללים ומבקשים כל יום לשיבת מלכות בית דוד, אנחנו מתקנים פצע ישן ועתיק בהסטוריה היהודית? יכול להיות שנייצוצות מנשמות החשמונאים הקדומים התגלגלו מחדש בתקופה הנוכחית בלוחמי החשמונאים החדשים, בתקופה שלפני שיבת מלכות בית דוד, כדי להשלים את התיקון הנשמתי שלהם? מי יודע. הנסתרות לד' אלוקינו.

לפני שבועיים התפרסמה ידיעה על מקווה טהרה שנחשפה משלהי ימי בית שני. בחישוב קל הגעתי למסקנה שמדובר במקווה שנבנתה בתקופת החשמונאים. כנראה בימי שלומציון המלכה. כתבנו על התגלית במדור חשמונאים על הגל.

מתוך כך, התחלתי לקרוא קצת על הממלכה החשמונאית ועל פעולותיה בימי בית המקדש השני. ופתאום אני קולט, שלמעשה, הממלכה החשמונאית התקיימה במשך כמאה שלושים שנה, רוב הזמן של בית המקדש השני. מה שאומר, שחלק גדול מהממצאים שאנחנו מוצאים היום מתקופת בית המקדש, הם מהתקופה החשמונאית. ממצאים מימי בית ראשון הם כידוע נדירים בהרבה. התקופה החשמונאית היתה אחת התקופות המיוחדות והמשמעותיות בימי עם ישראל. לפתע אני קולט שאנחנו בעצם הממשיכים של הממלכה הזאת. אנחנו קרויים על שמם, לוקחים מהם השראה וממשיכים את דרכם. לא רק אנחנו. האמת שמאז ימי הקמתה של מדינת ישראל, היא לקחה השראה גדולה מהמכבים וגבורתם. אלא שאנחנו גם ממשיכים את מורשתם הרוחנית.

מחשבות מתחילות לרוץ לי בראש. חטיבת חשמונאים יושבת על מותג יהודי ענק ועתיק יומין. אין עוד היום מקום בכל המדינה שמנציח את מורשת החשמונאים. אנחנו אלו שיושבים על המשבצת הזאת. האם אנחנו עושים מספיק בשביל לנצל את התפקיד הגדול הזה?

ועוד מחשבות מתחילות לרוץ לי בראש. האם לא היה מן הראוי להקים איזה מוזיאון קטן בבא"ח חשמונאים, שינציח את מורשת החשמונאים ויהווה אתר יהודי מחכים ומעשיר לכל המבקרים בחטיבה שלנו?

הלכה בצבא

רס"ן הרב אליעזר הלפרין - רב הבא"ח

ולא עם הארץ חסיד

השבוע אני חורג ממנהגי ובא להסביר כמה חשוב וקריטי לימוד ההלכה והכרת המציאות.

חז"ל בחכמת התורה האדירה שלהם, אמרו משפטים קצרים בעלי עומק נפלא, שרק אם נתבונן בהם ונפנים את הדברים - יפתרו לנו בעיות רבות.

החזון אי"ש זצ"ל בספרו 'אמונה ובטחון' מבאר את דברי המשנה: "ולא עם הארץ חסיד" על פי דברי הגמרא במסכת בבא בתרא. בגמרא מובא האיסור לרדת לאומנות חברו - כלומר במקום קטן שאין פוטנציאל 2ל עסקים זהים להצליח - אסור לפתוח עסק מתחרה העלול להפיל את העסק הישן.

את ההלכה הזאת למד יהודי צדיק, וכשראה שהקימו תלמוד תורה מתחרה בכפר הקטן - מיד נזקק ובמסירות נפש נלחם מלחמתה של תורה: עשה מחאות, פגע בתלמידים, בהורים וברבנים של התלמוד תורה. היהודי הצדיק הזה בטוח שהוא מקדש שם שמים. אבל "לא עם הארץ חסיד".

באותה סוגיה בגמרא מבואר כי לגבי תלמוד תורה ההלכה הפוכה: "קנאת סופרים תרבה חכמה", ולכן אדרבה להקים כמה שיותר מקומות לימוד. נמצא שאותו צדיק בעצם נלחם נגד התורה במסירות נפש.

חלק בלתי נפרד מידיעת ההלכה היא הכרת המציאות - אם אותו צדיק יחשוב על מקום שהוא פועל כנגד התורה ומקלקל נפשות - אבל המציאות הפוכה, המקום הוא מקום תורה מובהק ומצמיח בעבודת השם - שוב הוא ילחם בטעות כנגד התורה במסירות נפש.

